

L. 4 : il s'agit peut-être de C. Tattius Maximus, préfet du prétoire à la fin du règne d'Antonin le Pieux; l. 7 : allusion à une révolte en Achaïe sous ce règne (*Hist. Aug., Vita Pii*, 5, 4-5, et Lucien, *De morte Peregrini*, 19).

P. 242.

- 23) Αντολ[ι]η πολυολθε, | σεθεν καλον ουνομα | εδεκτο |
 5. ανθυπατον Ρωμης || ανθος ευκτιμενης. |
 Ως αγαθος γαρ εων παν|των απο κηρας ερυκει |
 Σπαρτην τ' ευανδρον τευ|ξεν ερειπομενην, ||
 10. η οι δωκεν αγαλμ(α) κατα| πτολιν αγχι Λυκουργου, |
 οφρα πελοιτο βροτοις | αιεν αιδοτατος.

L. 1 : ce proconsul Anatolius est nommé dans une inscription d'Athènes (*I. G.*, III, n° 639); date : entre 368 et 375 p. C.

ANNUARIO DELLA SCUOLA AR-
 CHEOLOGICA ITALIANA DI
 ATENE, VI-VII (1923-1924),
 1926.

P. 342-452. B. Pace. Recher-

- 25) Ο ΔΗΜΟΣ ΕΤΕΙΜΗΣΕΝ
 ΤΕΡΕΝΤΙΑΝ ΜΑΡΚΟΥ ΘΥΓΑ
 ΤΕΡΑ ΠΩΛΛΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΕ
 ΝΟΜΕΝΗΝ ΓΑΙΟΥ ΚΑΡΑΝΙ
 5. ΟΥ ΑΚΥΛΟΥ ΑΓΑΘΗΝ ΚΑΙ ΣΩ
 ΦΡΟΝΑΙ ΕΡΑCΑΜΕΝΗΝ
 ΑΝΤΩΝΙΑC ΘΥΓΑΤΡΟC
 ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΥΔΙΟΥ ΚΑΙCΑ
 ΡΟC ΣΕΒΑCΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ
 10. ΧΑΡΙCΑΜΕΝΗΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ
 ΔΗΝΑΡΙΑ ΤΕΤΡΑCΧΕΙΛΙΑ
 ΕΙC ΘΥCΙΑC ΕΤΗΣΙΟΥC ΑΘΗΝΑ
 ΠΟΛΙΑΔΙ ΤΗC ΕΙC ΤΗΝ ΘΕΟΝ
 ΕΥCΕΒΕΙΑC ΚΑΙ ΤΗC ΕΙC ΤΗΝ
 15. ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΥΝΟΙΑC ΕΝΕΚΑ

(sic)

(sic)

22) Α ΠΟΛΙΣ

Γα. ΠΟΜΠΩΝΙΟΝ Αλχα
 ΣΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΩΝ
 ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΔΙΑ ΒΙΟΥ, φι-
 ΛΟΚΑΙΣΑΡΑ ΦΙΛΟΠαΤΡ_{ιν}
 υ_ιΟΝ ΠΟΛΕΩC ΕΙΛΗΦο-
 τα τας της Σ ΑΡΙCΤΟΠΟλ-
 ιτειας τιΜΑC ΚΑΤΑ ΤΟΝ
 νΟΜΟΝ

P. 245. Épigramme élégiaque

ches dans la région de Konia, d'Adalia et de Scalanova.

P. 351. A Konia.

24) IVNIAE·L·F·PROCVLAE
 QVAE ÉGNVAR AELI
 VS MANIVS AVG LIB
 CARISSIMAE VXORI
 MEMORIAE CAVSA

L. 2 : *Egnuar*, sobriquet.

P. 416. A Adalia.